

РЕЗОЛУЦИА

На 27 ноември 1944 година во 8 часот пред ручек во зградата на общината, ве собравме за да го утвърдиме Македонскиот книжовен йазик и Македонската азбука. Конференциата траеше от 27 ноември до 3 декември 1944 година. Сите участвуевме во сите дискусии како по йазикот, така и по азбуката. Ги ислушавме рефератите по йазикот на другарите. Рефератите бева историски, йазиковедни и политико-икономски, социални. Духот на сите реферати беше еден и ист. Единодушно се повлече от сите, дека ние не сме се собрали да измислуеме некаков йазик, ами да ги регистрираме законите и формите на основа македонско наречие, кое легнало како основа на националниот македонски книжовен ~~и~~ йазик. Се согласивме сите дека това наречие е централното наречие, дека на това наречие са напишани работите на новите македонски поети, и дека това наречие низ тригодишнава кървава НО борба со окапаторот добило граганственост. Се подвлече за значението на поетите и книжовниците во миналото како на пр. Райко Жинзифов, К. Миладинов, Г. Пърличев, Д. и К. Петкович, К. Пейчинович, Партели Зогравски Нишавски и др. Се изнесе мнението на Райко Жинзифов за неговиот йазик кой би представуел нещо цако конгломерат на македонските наречия. За формите му/ке идам, ште идам, кяа ида, че ида/ и за другите негови разбираня. Се изнесе и мнението на К. Миладинов нарочно во чудната му песна "Тъга за йуг" и се подвлече тенденцијата на Миладинов оти той го приспособуел свойот роден майчин йазик по законите на болгарскиот литературен йазик, кой по това време се формираше. Се изнесе и прекрасното разбиране на К. Мисирков за централното наречие и неговото мнение, оти македонскиот йазик не е ни болгарски ни сърбски йазик. После дискусиите преминавме на белезите на централното наречие кое легнало веќе како основа на македонскиот книжовен йазик и установивме:

I.

1. Носовката х/он или йусот како го викат научно/ насекаде во централното наречие преминуе во а. На пр. рака, мака, тага со изключение во у како во: кукийа, кусо, суд и т.н.

2. ѣ/ер големот/преминуе во централното наречие насекаде во о/ полно, долго, жолто и др./- со многу изключенија.

3. Полната членена форма, коя е характеристична само за македонскиот йазик/градов, градон, градот; женава, женана, жената; детево, детено, детето/-.

4. Дуплексната форма во синтаксата/акузатив и датив ду-

плекс е характеристична/го видов Йанка. Нему му реков/.

5. Ударението во Македонскиот јазик е на тресичка од крайот на зборот - дактилно на пр. Бигори, бигорите, деница, воденицата, Македонија, македонец.

II.

Македонската азбука има 32 букви.

А, Б, В, Г, Ѓ, Д, Е, Ј, З, С, И, Ѓ, К, Ќ, Л, Љ, М, Н, Ј, О, П, Р, С, Т,
У, Ф, Х, Ц, Ч, Ј, Ш, Ђ.

Љ - то искажи и Ђ - то не са како во сърбскиот јазик полни палатали. Они са специфични полумеки македонски Љ и Ђ/на пр. Јасмина Љуба, това не е сърбското Љуба/.

Р и К са нашите типични македонски гласни со малечка фрикација, а со по-голема експлозивнос и затова са направени нови букви. Во правенето на буквите е запазен принципот на Љ и Ђ.

Буквата **Ѕ** е старо македонска буква. Џеја ѝа навогдјаме во азбуката на св. Кирил и Методиј и во по-новата книжнина, а гласот **Ѕ** е чест во живиот наш јазик/сембел, ѕид, ѕвезда, ѕвонци/.

Ђ е нужен за македонскиот јазик, а и старо македонската буква на пр. ърга, ърбино, ърт, кърв, църв, върв, късмет, майсторлък.

Буквата **Ѱ** е потребна на нашата азбука, оти гласот.. се слуша во туѓи и наши зборови.

Исто така и буквата **Ѩ**...

От първиот до последниот ден на конференцијата сите поканени присатствуева. Само Блаже Коневски напушти од третиот ден конференцијата

Ип/Г. Й. Киселинов
/п/К. Тошев
/п/Р. Проданов
/п/Д-р Г. Шоптрайнов
/п/Божидар Джамбаз
/п/В. Илиев
/п/Михайл Д. Петрушевски
/п/М. Павлов
/п/Хр. Зографов
/п/Бенко Марковски

ВЕРНО,

ПОВЕРЕНИК: